

да хване тоя дъртлю за гушата и преди да види, че му излиза душата, ехидно да го запита:

— Младичка женица ти трѣбвало, а?

Възбуждението растеше у нея; миналото ѝ мина като свѣткавица предъ нейнитѣ очи; купнежа къмъ волни младини се издигна като слънчевъ майски день и гръмъ я порази. Тя се почувствува, както волната чайка, лѣтяла въ ранни зори надъ вълнующе море, когато се събужда въ кафезъ.

Нѣкога Царка — младата и хубава мома на Темново, ходила само веднажъ на Руманя и събирала охлювчета, край морето, по която лудуваха вакли момци и пристягаха кръстове съ пояси млади женици — се оприличаше набѣла чайка, която селутанадъ развълнувано море и нигде не